

- คำกล่าวปาฐกถา -

โดย ดร. อุตตม สาวนายน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

ในงาน “Thailand – China Business Forum 2018: Strategic Partnership through
Belt and Road Initiative and the EEC”

ในหัวข้อ “Driving Transformation through Thailand 4.0 and the EEC”

วันศุกร์ที่ 24 สิงหาคม 2561 ณ ห้อง ไทยจิตรลดา แกรนด์ บอลรูม

โรงแรม Marriott Marquis Queen’s Park

.....

กราบเรียน ฯพณฯ รองนายกรัฐมนตรี (ดร.สมคิด จาตุศรีพิทักษ์)

ท่านมนตรีแห่งรัฐของจีน (นายหวัง หย่ง)

ท่านรองประธานคณะกรรมการพัฒนาและปฏิรูปแห่งชาติจีน

(นาย จาง หย่ง)

ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์จีน

(มาตามเกา เยี่ยน)

ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

(นายสนธิรัตน์ สนธิจิรวงศ์)

ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม

(นายพิเชฐ ดุรงคเวโรจน์)

ท่านรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี

(ดร. กอบศักดิ์ ภูตระกูล)

ท่านผู้บริหารภาครัฐและเอกชนแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีนและประเทศไทย

ท่านผู้มีเกียรติ และสื่อมวลชนทุกท่าน

วันนี้ ผมมีความยินดีเป็นอย่างยิ่งที่ได้มาพบกับคณะจากภาครัฐและภาคเอกชนของสาธารณรัฐประชาชนจีน ภายใต้การนำของท่านมนตรีแห่งรัฐจีน (ท่านหวัง หย่ง) ขอต้อนรับทุกท่านสู่ประเทศไทยครับ

การมาเยือนของท่านหวังหย่งและคณะในครั้งนี้ กล่าวได้ว่าเป็นการมาเยือนในช่วงเวลาที่เหมาะสมอย่างยิ่ง เพราะขณะนี้ประเทศไทยกำลังปฏิรูปปรับเปลี่ยนโครงสร้างไปสู่เศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมภายใต้ยุทธศาสตร์ “Thailand 4.0” ในขณะที่ประเทศจีนก็กำลังยกระดับประเทศไปสู่ประเทศทรงอิทธิพลของโลก ตามแนวคิดของประธานาธิบดี สี จิ้น ผิง ควบคู่ไปกับการดำเนินยุทธศาสตร์ **Made in China 2025** และ **Belt and Road Initiative** ดังนั้น จึงเป็นโอกาสที่ทั้งสองประเทศจะสามารถร่วมกันส่งเสริมความร่วมมือใหม่ๆ ที่มีศักยภาพสูงด้วยกันได้เป็นอย่างดี

[Thailand 4.0]

ตามที่ท่าน รองนายกรัฐมนตรีสมคิดฯ ได้กล่าวไว้แล้วว่าประเทศไทยกำลังเร่งปฏิรูปปรับเปลี่ยนโครงสร้างเศรษฐกิจภายใต้ยุทธศาสตร์ “Thailand 4.0” ไปสู่การเป็น “เศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม” ที่มีความสมดุล โดยให้ความสำคัญกับการสร้างความเข้มแข็งจากเศรษฐกิจภายในประเทศให้เป็นฐานรากของการพัฒนาที่ครอบคลุมทั่วถึง ในขณะเดียวกันก็เชื่อมโยงกับเศรษฐกิจภายนอกเพื่อตอบรับกับกระแสโลกาภิวัตน์

ผมจึงจะขอก้าวเสริมถึงยุทธศาสตร์และแผนการขับเคลื่อนที่เป็นรูปธรรมและจับต้องได้ โดยการปฏิรูปประเทศภายใต้ “Thailand 4.0” มีเป้าหมายในการสร้างฐานการลงทุนใหม่ที่จะเปลี่ยนโครงสร้างเศรษฐกิจให้ก้าวไปสู่การผลิตและการบริการบนพื้นฐานของอุตสาหกรรม 4.0 ที่ใช้องค์ความรู้และเทคโนโลยีการผลิตขั้นสูง ตลอดจนการสร้างมูลค่าเพิ่มจากการพัฒนาคุณภาพสินค้าและบริการผ่านนวัตกรรม ซึ่งจะต้องพึ่งพา

การปรับเศรษฐกิจไทยให้ก้าวสู่การเป็น Digital Economy อย่างเต็มรูปแบบ ภายใต้การใช้ประโยชน์ร่วมกันจากการพัฒนาความร่วมมือทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศ อาทิ กลุ่มประเทศอาเซียน และเอเชีย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สาธารณรัฐประชาชนจีน ซึ่งเป็นประเทศที่มีความสัมพันธ์ที่ดีและแนบแน่นกับไทยในทุกมิติ รวมทั้งด้านเศรษฐกิจที่ปัจจุบันจีนเป็นประเทศคู่ค้าและคู่ลงทุนอันดับต้นๆ ของไทย โดยมูลค่าการลงทุนจากจีนมายังไทยในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา ขยายตัวถึง 100 เท่า จากคู่ลงทุนอันดับที่ 10 ด้วยมูลค่าการลงทุนเพียง 74 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ในปี 2008 เพิ่มขึ้นมาอยู่อันดับ 1 ใน 3 ในปี 2017 ด้วยมูลค่าการลงทุนสูงถึง 7,483 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ

ประเด็นสำคัญที่ผมต้องการจะชี้ให้ทุกท่านทราบก็คือ บนพื้นฐานของความสัมพันธ์ที่แนบแน่นระหว่างไทยและจีน และยุทธศาสตร์การพัฒนาของทั้งสองประเทศที่สอดรับกันนั้น วันนี้จึงเป็นโอกาสแห่งการลงทุนและการพัฒนาความร่วมมือใหม่ๆ ระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชนของจีน กับภาครัฐและภาคเอกชนของไทย ภายใต้กรอบความร่วมมือทางเศรษฐกิจที่ทั้งสองประเทศมีต่อกันและกำลังขยายตัวอย่างก้าวกระโดดด้วย

ท่านผู้มีเกียรติครับ

ผมจะขออธิบายถึงที่มาของโอกาสเหล่านี้ ซึ่งเป็นโอกาสที่มาจากแนวทางการขับเคลื่อนเศรษฐกิจอุตสาหกรรมที่เป็นระบบผ่านการพัฒนาที่เชื่อมโยงกันอย่างเป็นรูปธรรม ซึ่งประกอบไปด้วยกลไกหลัก 4 ด้าน

● **สำหรับกลไกด้านที่ 1 คือการพัฒนาอุตสาหกรรมเป้าหมาย**

ซึ่งประเทศไทยได้กำหนด 10 กลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศ พร้อมทั้ง Roadmap ในพัฒนา โดยแบ่งเป็น กลุ่มอุตสาหกรรมเดิมที่เป็นกำลังหลักของภาคอุตสาหกรรมของไทย ได้แก่ ยานยนต์สมัยใหม่ อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ การท่องเที่ยวที่มีมูลค่าสูง/เชิง

สุขภาพ การเกษตรและการแปรรูปอาหาร และ กลุ่มอุตสาหกรรมแห่งอนาคตที่ใช้เทคโนโลยี และนวัตกรรมอย่างเข้มข้น ได้แก่ หุ่นยนต์และระบบอัตโนมัติ การบินและโลจิสติกส์ อุตสาหกรรมชีวภาพ ดิจิทัล การแพทย์และ Healthcare **ทั้งนี้ แนวทางการพัฒนาดังกล่าว มีความสอดคล้องกับนโยบาย “Made in China 2025” ของจีน** ซึ่งได้กำหนดเป้าหมาย 10 อุตสาหกรรมที่สำคัญเช่นกัน ซึ่งภายใต้นโยบายดังกล่าว มีอย่างน้อย 6 อุตสาหกรรมที่ สอดคล้องเชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมเป้าหมายของไทย อาทิ 1) เทคโนโลยีสารสนเทศแห่ง อนาคต 2) เครื่องจักรและหุ่นยนต์ 3) อากาศยานและการบิน 4) ยานยนต์พลังงานใหม่และ ประหยัดพลังงาน 5) เครื่องจักรกลการเกษตรสมัยใหม่ 6) ผลิตภัณฑ์ยาและอุปกรณ์ การแพทย์ที่ทันสมัย นี่จึงเป็นโอกาสมหาศาลในการลงทุนและการพัฒนาความร่วมมือ ด้านอุตสาหกรรมระหว่างไทยกับจีน ไม่ว่าจะเป็นการเป็นฐานการผลิต การร่วมมือพัฒนา เทคโนโลยี การส่งต่อการผลิตชิ้นส่วนและเชื่อมโยงเป็นซัพพลายเชนระหว่างกัน โดย อาศัยไทยซึ่งมีที่ตั้งทางภูมิศาสตร์อยู่กึ่งกลางอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงและอยู่กึ่งกลางอาเซียน เพื่อขยายตลาดเข้าสู่ภูมิภาคนี้ รวมทั้งการขยายไปสู่เอเชียและเวทีโลกด้วย

เพื่อให้ทุกท่านเข้าใจและเห็นภาพที่ชัดเจนยิ่งขึ้น ผมขอยกตัวอย่างถึงโอกาสใน การลงทุนและพัฒนาอุตสาหกรรมที่เป็นเป้าหมายร่วมกันของทั้งสองประเทศ ดังนี้

อุตสาหกรรมแรกที่มีความโดดเด่นและเป็นโอกาสสำคัญในความร่วมมือคือ อุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้า ซึ่งเป็นที่ยอมรับกันดีว่าประเทศจีนมีความล้ำสมัยทั้งในด้าน นวัตกรรมการขับเคลื่อน เทคโนโลยีแบตเตอรี่และระบบการจัดการต่างๆ มีแบรนด์ ผู้ผลิตรถไฟฟ้าที่มีศักยภาพของจีนเกิดขึ้นเป็นจำนวนมาก ในขณะที่ประเทศไทยเป็น หนึ่งในฐานการผลิตยานยนต์ขนาดใหญ่ของภูมิภาคและของโลก ประกอบกับรัฐบาลไทยมี นโยบายส่งเสริมการผลิตรถยนต์ไฟฟ้าเช่นกัน เรามีศักยภาพ มีความพร้อม รวมทั้งมีซัพ พ्लายเชนที่เป็นผู้ผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ ที่พร้อมรองรับการผลิตรถยนต์ที่ขับเคลื่อนด้วย พลังงานไฟฟ้าและการผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ไฟฟ้าเป็นจำนวนมาก

ทั้งนี้ ในปัจจุบัน มีบริษัทชั้นนำจากทั่วโลกต่างเห็นโอกาสและได้ตัดสินใจที่จะเข้ามาลงทุนผลิตรถยนต์ในประเทศไทยแล้ว ไม่ว่าจะเป็น Toyota, Honda, Nissan, BMW และ Mercedes Benz ดังนั้น นี่จึงเป็นโอกาสของบริษัทผู้ผลิตรถยนต์จากจีนซึ่งมีความก้าวหน้าและมีศักยภาพไม่ว่าจะเป็น Wuhan, BAIC Group, MG, BYD Auto ในการเข้ามาลงทุนผลิตรถยนต์ไฟฟ้าและเปิดตลาดในไทยด้วยเช่นกัน

อีกหนึ่งอุตสาหกรรมที่มีโอกาสและมีศักยภาพสูงก็คือ **หุ่นยนต์และระบบอัตโนมัติ** ซึ่งผมได้ทราบว่า **รัฐบาลจีนกำลังผลักดันให้ประเทศจีนเป็นแหล่งผลิตและเป็นตลาดหุ่นยนต์ที่ใหญ่ที่สุดของโลก** โดยเน้นการพัฒนาทางวิทยาศาสตร์และนวัตกรรมเพื่อเข้ามาเปลี่ยนโฉมหน้าอุตสาหกรรม มีการกำหนดเป้าหมายการผลิตหุ่นยนต์ให้ได้จำนวน 1 แสนตัวในปี 2020 ในขณะที่ประเทศไทยเล็งเห็นว่าอุตสาหกรรมหุ่นยนต์และระบบอัตโนมัติเป็นอุตสาหกรรมสำคัญที่สนับสนุนการยกระดับภาคอุตสาหกรรมไทยไปสู่ยุค 4.0 โดยมีการตั้งเป้าหมายในการส่งเสริมให้ผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมซึ่งปัจจุบันมีอยู่จำนวนกว่า 2 แสนรายปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิตไปสู่การใช้หุ่นยนต์และระบบอัตโนมัติอย่างน้อยครึ่งหนึ่งในปี 2021 เช่นกัน

ดังนั้น จึงมีโอกาสมากมายที่ไทยและจีนจะร่วมมือกัน ทั้งในการพัฒนาอุตสาหกรรมหุ่นยนต์เอง และการต่อยอดนำหุ่นยนต์ไปติดตั้งใช้กับโรงงานอุตสาหกรรมประเภทอื่นๆ โดยสามารถร่วมลงทุนในการผลิตหุ่นยนต์ การสร้างนวัตกรรม การพัฒนาต้นแบบ Industrial Prototype รวมไปถึง การพัฒนาบุคลากรในอุตสาหกรรมหุ่นยนต์และระบบอัตโนมัติ โดยเฉพาะการพัฒนา System Integrators (SI) ที่เป็นผู้ออกแบบและติดตั้งหุ่นยนต์และเป็นหัวใจสำคัญในการพัฒนาอุตสาหกรรมนี้

สำหรับอุตสาหกรรมลำดับถัดไปที่ผมจะยกตัวอย่างก็คือ **อุตสาหกรรมชีวภาพ (Bio-Industry)** ซึ่งประเทศจีนมีงานวิจัยขั้นพื้นฐานและการจดสิทธิบัตรนวัตกรรมทางอุตสาหกรรมเทคโนโลยีชีวภาพเป็นอันดับต้นๆ ของโลก ในขณะที่

ประเทศไทยมีศักยภาพในเรื่องวัตถุดิบและความหลากหลายทางชีวภาพ มีความสามารถด้านการพัฒนาสายพันธุ์ เช่น ข้าวโพด อ้อย มันสำปะหลัง และปาล์ม อีกทั้งยังมีความพร้อมของฐานอุตสาหกรรมเดิมที่สามารถพัฒนาไปสู่กลุ่มอุตสาหกรรมเศรษฐกิจชีวภาพ (Bio-economy) ซึ่งประกอบด้วย 5 อุตสาหกรรม ได้แก่ พลังงานชีวภาพ (Bio-energy) เคมีชีวภาพ (Bio-chemicals) อาหารแห่งอนาคต (Food for the future) อาหารสัตว์แห่งอนาคต (Feed for the future) และชีวเภสัชภัณฑ์ (Bio-pharmaceuticals)

หากได้นำผลงานวิจัย เทคโนโลยีและนวัตกรรมทางชีวภาพที่โดดเด่นของจีนมาผนวกกับความได้เปรียบและจุดแข็งทางด้านวัตถุดิบของไทย **จะเกิดเป็นโอกาสในการลงทุนและการต่อยอดธุรกิจได้อีกมากมาย** โดยขณะนี้ ภาคเอกชนไทยและพันธมิตรต่างประเทศมีโครงการที่ได้เริ่มลงทุนและดำเนินการตามแผนการลงทุนหลายโครงการแล้ว อาทิ โครงการ Sugar Complex โครงการ Bio-refinery และโครงการมูลค่าสูงอื่นๆ ที่กำลังขยายกำลังการผลิตในพื้นที่ทั่วประเทศ โดยมีมูลค่ารวมกว่า 2.5 พันล้านบาท สหรั้ฐฯ

ทั้งนี้ รัฐบาลไทย โดยกระทรวงอุตสาหกรรมได้ผลักดันการพัฒนาอุตสาหกรรมเป้าหมายในแต่ละกลุ่มคลัสเตอร์ ตั้งแต่การจัดทำ Roadmap ไปจนถึงการขับเคลื่อนตาม Roadmap ทั้งในด้านการลงทุน การพัฒนาบุคลากร การพัฒนาเทคโนโลยีงานวิจัยให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม โดยใช้แนวทางความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคการศึกษา หรือ PPP ซึ่งเน้นการพัฒนาหุ้นส่วนทางยุทธศาสตร์ (Strategic Partnership) ระหว่างประเทศด้วย

● **สำหรับกลไกการพัฒนาที่จะสร้างโอกาสแห่งความร่วมมือตัวที่ 2 คือการพัฒนาเชิงพื้นที่**

ภายใต้แนวคิดที่ว่า การพัฒนาเชิงพื้นที่ทั่วประเทศจะต้องเชื่อมโยงเข้ากับการขับเคลื่อนการพัฒนาอุตสาหกรรมอย่างสอดคล้องและกลมกลืน การดำเนินโครงการต่างๆ จะต้องเกิดขึ้นในพื้นที่ที่เหมาะสม และก่อให้เกิดประโยชน์กับเศรษฐกิจในพื้นที่อย่างครอบคลุมและทั่วถึงกับประชาชนและไม่จำกัดอยู่แต่ในเมืองใหญ่ ๆ เท่านั้น

โครงการเชิงยุทธศาสตร์ที่สำคัญที่สุดโครงการหนึ่งของรัฐบาล คือ **เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (Eastern Economic Corridor: EEC)** เป็นโครงการที่เป็นการสร้างฐานความเจริญใหม่ ที่จะเป็นอนาคตของประเทศไทย เปรียบเหมือนหัวรถจักรในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ภายใต้ Thailand 4.0 ที่ต่อยอดความสำเร็จมาจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจภาคตะวันออกหรือ Eastern Seaboard ซึ่งดำเนินมาตลอดกว่า 30 ปีที่ผ่านมา

ที่สำคัญคือ โครงการ EEC จะเป็น Platform และเป็นโอกาสที่สำคัญในการเชื่อมโยงเศรษฐกิจไทย บนพื้นฐาน “Thailand 4.0” เข้ากับ Belt and Road Initiative ของจีน ทั้งในด้านการคมนาคมขนส่ง การค้า การลงทุน และความร่วมมือทางเศรษฐกิจต่างๆ อาทิ การพัฒนาอุตสาหกรรมเป้าหมาย การยกระดับนวัตกรรมและดิจิทัล รวมทั้งเป็น Gateway ที่สำคัญสำหรับประเทศจีน ในการเชื่อมโยงเศรษฐกิจกับอาเซียนอีกด้วย

โดยโครงการ EEC มีขอบเขตครอบคลุมพื้นที่ 3 จังหวัดในภาคตะวันออกของ ไทย คือ จังหวัดฉะเชิงเทรา ชลบุรี และระยอง มีพื้นที่ 13,200 ตารางกิโลเมตร โดยมีเป้าหมายในการพัฒนาให้เป็นพื้นที่เชิงยุทธศาสตร์และเป็นฐานการผลิตกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมายและสาขาการผลิตอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง แต่ที่สำคัญก็คือ โครงการ EEC ไม่ได้จำกัดอยู่แต่เพียงการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมเท่านั้น แต่เป็นการพัฒนาแบบบูรณาการ คือเป็นการสร้างเมืองเมืองใหม่ที่จะเป็นเมืองอัจฉริยะ หรือ Smart City มีการยกระดับโครงสร้างพื้นฐานและระบบการคมนาคมขนส่งที่ทันสมัย สะดวก และรวดเร็ว มีการพัฒนา

บุคลากร การศึกษา การส่งเสริมการตั้งโรงเรียนนานาชาติ การจัดตั้งเขตส่งเสริมการวิจัย และนวัตกรรม EECi การตั้ง EECd หรือ Digital Park มีการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว การพัฒนาศูนย์กลางธุรกิจ และศูนย์กลางการเงินในพื้นที่ การดูแลเรื่องสาธารณสุข รวมไปถึง การชลประทาน และสิ่งแวดล้อม ครอบคลุมทุกมิติ ซึ่งจะทำให้เศรษฐกิจของไทยเติบโตได้ในระยะยาว

ซึ่งสิ่งต่างๆ ที่จะเกิดขึ้นในพื้นที่ EEC ทั้งหมดนี้เป็นโอกาสใหม่ในการลงทุน และการพัฒนาร่วมกัน ซึ่งผมทราบว่าประเทศจีน ถือเป็นประเทศต้นแบบที่มีการพัฒนาเมืองอัจฉริยะ Smart City ที่ประสบความสำเร็จเป็นจำนวนมาก มีบริษัทที่มีศักยภาพและมีความเชี่ยวชาญในการพัฒนาเมืองใหม่ในด้านต่างๆ มากมาย ซึ่งผมคาดหวังว่านี่จะเป็นโอกาสที่บริษัทชั้นนำในการพัฒนา Smart City ของจีนจะได้นำประสบการณ์ เทคนิคและองค์ความรู้ที่ได้สั่งสมมาร่วมพัฒนา Smart City ในพื้นที่ EEC ด้วย

เพื่อให้ท่านเห็นภาพและขนาด (Scale) ของโอกาสแห่งการลงทุนในพื้นที่ EEC ผมขอให้ข้อมูลการคาดการณ์มูลค่าการลงทุนในช่วง 5 ปีแรกว่า รัฐบาลไทยได้ตั้งเป้าหมายการลงทุนในภาพรวมเพื่อพัฒนาพื้นที่ EEC จากทั้งภาครัฐและเอกชนไว้ที่ **1.7 ล้านล้านบาท หรือประมาณ 5 หมื่นล้านเหรียญสหรัฐ** ซึ่งให้ความสำคัญกับการพัฒนาที่ครอบคลุมตั้งแต่

การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการคมนาคมขนส่ง ประกอบด้วย การขับเคลื่อนโครงการที่สำคัญ เช่น

(1) **โครงการรถไฟความเร็วสูง** ซึ่งจะเชื่อมต่อสนามบินนานาชาติ 3 แห่ง คือ สนามบินดอนเมือง สุวรรณภูมิ และ อุตะการองรับผู้โดยสารอย่างน้อย 55 ล้านคน/ปี และยังมีโครงการรถไฟทางคู่เชื่อมโยงท่าเรือน้ำลึกหลักใน EEC คือ ท่าเรือแหลมฉบังและท่าเรือน้ำลึกมาบตาพุด และนิคมอุตสาหกรรมต่างๆ ซึ่งจะคัดเลือกผู้ลงทุนและบริหาร

โครงการรถไฟความเร็วสูงได้ในเดือนกันยายนปีนี้ และเปิดดำเนินการได้ภายใน 5 ปี (ปี 2023)

(2) โครงการพัฒนาสนามบินนานาชาติอุตะเถาและศูนย์ซ่อมบำรุงอากาศยาน (Maintenance Repair and Overhaul: MRO) เพื่อให้สนามบินอุตะเถาใน EEC ก้าวสู่การเป็นสนามบินชั้นนำของโลก ที่จะรองรับจำนวนผู้ใช้บริการให้อย่างน้อยได้ 20 ล้านคนต่อปี ภายในระยะเวลา 5 ปีข้างหน้า โดยคาดว่าจะคัดเลือกกลุ่มที่จะลงทุนพัฒนาได้ในปีนี้ เพื่อที่จะเริ่มก่อสร้างได้ในปีหน้า (2019) ซึ่งโครงการนี้ นอกจากให้เอกชนเข้าร่วมทุนในการพัฒนาท่าอากาศยานนานาชาติอุตะเถาแล้ว ยังเปิดให้เอกชนเข้าร่วมลงทุนและพัฒนากิจกรรมต่อเนื่องต่างๆ ที่มีมูลค่าสูง เช่น การก่อสร้างและให้บริการศูนย์บำรุงรักษาอากาศยาน (MRO Hub) ศูนย์ฝึกอบรมบุคลากรการบิน และการยกระดับต่อยอดไปถึงกลุ่มอุตสาหกรรมชิ้นส่วนอากาศยาน (Aviation Parts Component) ซึ่งเป็นอุตสาหกรรมเป้าหมายร่วมทั้งของไทยและของจีนเช่นกัน ทั้งนี้ คาดว่าจะลงนามสัญญาก่อสร้าง MRO ได้ในปีนี้ และเปิดดำเนินการได้ในปี 2021

(3) โครงการพัฒนาท่าเรือหลักใน EEC ให้เป็นประตูตะวันออกสู่เอเชียใต้แก่ท่าเรือแหลมฉบังระยะที่ 3 เพื่อเพิ่มศักยภาพรองรับการขนถ่ายตู้สินค้าขนาดใหญ่ เพื่อเพิ่มความสามารถในการขนส่งตู้สินค้าเป็น 18 ล้านตู้ต่อปี คาดว่าจะเซ็นสัญญาก่อสร้างได้ในเดือนพฤศจิกายนปีนี้ และเปิดดำเนินการได้ในปี 2024 เป็นต้นไป

ทั้งนี้ โครงการด้านคมนาคมพื้นฐานทั้งหมดถูกออกแบบให้เชื่อมโยงกันภายใต้แผนยุทธศาสตร์การยกระดับ ระบบราง รถยนต์ และการบินของประเทศ โดยคำนึงถึงความเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านกลุ่ม CLMV รวมทั้งเป็นส่วนหนึ่งของ Belt and Road Initiative ของจีนซึ่งเชื่อมโยงกลุ่มอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง (Mekong Sub-region) ผ่านไทยไปทางตะวันตกถึงอินเดียด้วย

หัวใจสำคัญอีกประการในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทย คือการส่งเสริม นวัตกรรม และ การปรับตัวเข้าสู่ยุคดิจิทัล ซึ่งในพื้นที่ EEC จะได้มีการพัฒนาเขต นวัตกรรมระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก หรือ EECi และเขตส่งเสริม อุตสาหกรรมและนวัตกรรมดิจิทัล EECd โดย EECi จะเป็นกลไกการขับเคลื่อนการวิจัย พัฒนานวัตกรรมและบ่มเพาะผู้ประกอบการใหม่ ที่มีระบบนิเวศนวัตกรรมที่เหมาะสม โดยเฉพาะ ในขณะที่เขตส่งเสริมอุตสาหกรรมและนวัตกรรมดิจิทัล EECd จะเป็น Digital Hub หลักที่มุ่งเน้นการลงทุนในธุรกิจดิจิทัลควบคู่กับการสร้างสรรค์นวัตกรรม โดยจะ ส่งเสริมและชักจูงการลงทุนกลุ่มอุตสาหกรรมดิจิทัลในประเทศไทย โดยปัจจุบันได้มีการ ท้าหรือเบื้องต้นกับนักลงทุนในกลุ่มเป้าหมาย อาทิ Google, Amazon, Seagate, IBM รวมทั้งยักษ์ใหญ่ด้านดิจิทัลของ จีน อย่างเช่น Huawei และ Alibaba ด้วย

โดยรายละเอียดเพิ่มเติมในเรื่อง EECi และ EECd ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง ดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม (นายพิเชฐ ดุรงคเวโรจน์) จะได้ให้ข้อมูลเพิ่มเติมแก่ท่านใน ลำดับถัดไป

ในส่วนของการพัฒนาเมืองใหม่ หรือ Smart Cities เพื่อรองรับการขยายตัวทาง เศรษฐกิจและสังคมที่จะเกิดขึ้นใน EEC ซึ่งผมได้กล่าวไปในเบื้องต้นนั้น รัฐบาลไทย คาดหวังให้ภาคเอกชนทั้งในประเทศและต่างประเทศ เป็นผู้มีบทบาทสูงในการพัฒนาโดย คำนึงถึงการบริหารจัดการแบบครบวงจร ทั้งระบบการจัดการของเสีย (Waste Management) การออกแบบอาคารและสิ่งก่อสร้างอนุรักษ์พลังงาน การเชื่อมโยงระบบ สาธารณูปโภคพื้นฐานกับระบบดิจิทัล นอกจากนี้ การพัฒนาเมืองใหม่ดังกล่าว ยังมีการ เตรียมพร้อมด้านสิ่งอำนวยความสะดวกด้านสุขภาพ (Healthcare) ซึ่งสอดคล้องกับ อุตสาหกรรมการแพทย์ครบวงจรและการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ซึ่งเป็นสาขาอุตสาหกรรม เป้าหมายร่วมของทั้งสองประเทศ ที่จะช่วยในการยกระดับคุณภาพชีวิตให้กับประชาชน

แรงงาน นักธุรกิจ และนักลงทุนทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ รวมทั้ง เป็นการรองรับการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ (Aging Society) ซึ่งกำลังเป็นแนวโน้มที่ท้าทายสำหรับโลกในปัจจุบัน

ยิ่งไปกว่านั้น โอกาสของการลงทุนใหม่ๆ ที่ผมกล่าวมาทั้งหมด ยังจะได้รับการสนับสนุนอย่างจริงจังในด้านสิทธิประโยชน์ทางภาษีและสิทธิประโยชน์ด้านอื่นๆ อีกด้วย ซึ่งเป็นการให้สิทธิประโยชน์ในการดึงดูดการลงทุนที่สูงมากอย่างไม่เคยปรากฏมาก่อนในประเทศไทย โดยท่านจะได้รับทราบรายละเอียดในเรื่องสิทธิประโยชน์นี้ในช่วงของการเสวนาโดยท่านเลขาธิการ Board of Investment (BOI) ต่อไป

ที่สำคัญคือ ในกรณีนี้นักลงทุนจากประเทศใด ต้องการจะอยู่รวมกันในพื้นที่พิเศษที่เหมาะสมกับลักษณะและประเภทของอุตสาหกรรม สำนักงาน EEC พร้อมจะจัดพื้นที่พิเศษให้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับผู้ประกอบการจากประเทศจีน หากต้องการจะรวมกลุ่มมาลงทุนตั้งเป็น Chinese Industry and City Zone สำนักงาน EEC ก็พร้อมที่จะจัดหาพื้นที่เพื่อจัดตั้งเป็นเขตส่งเสริมอุตสาหกรรมของจีนที่ครบวงจรแห่งแรกในประเทศไทยได้

ท้ายสุดในเรื่อง EEC ผมขอเรียนว่าโครงการ EEC เป็นโครงการที่มีกฎหมายรองรับและมีผลบังคับใช้แล้วเมื่อต้นปีที่ผ่านมา ซึ่งสะท้อนถึงความตั้งใจของรัฐบาลไทยในการพัฒนา EEC ให้นำพาประเทศไทยไปสู่ Thailand 4.0 ซึ่งกฎหมายดังกล่าวระบุนโยบายดำเนินการในทุกด้านที่สำคัญ เป็นหลักประกันและสร้างความเชื่อมั่นให้กับทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ทั้งผู้ประกอบการในประเทศและต่างประเทศ รวมถึงประชาชนในพื้นที่และทั่วประเทศว่าการดำเนินโครงการจะเดินหน้าอย่างชัดเจนและต่อเนื่อง

● กลไกด้านที่ 3 ภายใต้ยุทธศาสตร์ Thailand 4.0 ที่ผมจะกล่าวถึงการพัฒนากำลังคนและการส่งเสริม SMEs

รัฐบาลไทยให้ความสำคัญเป็นพิเศษต่อการพัฒนากำลังคนและการส่งเสริมและพัฒนา SMEs ซึ่งมีอยู่ถึงกว่า 3 ล้านรายในไทย รวมไปถึงการสร้าง Startups ซึ่งมี

บทบาทสำคัญในห่วงโซ่การผลิตและเป็นรากฐานของการสร้างความเข้มแข็งภายใน โดยการบูรณาการการพัฒนากำลังคน การวิจัย และการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เข้าด้วยกัน ซึ่งผมขอยกตัวอย่างหนึ่งในการปฏิรูปการพัฒนากำลังคนให้ตอบโจทย์ ภาคอุตสาหกรรมล่าสุด ที่รัฐบาลได้ผลักดันให้เกิดขึ้น คือ การจัดตั้ง “กระทรวง อุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัย และ นวัตกรรม” ที่จะดูแลเรื่องการวิจัยและพัฒนาเพื่อ สร้างองค์ความรู้ใหม่ทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีควบคู่กับการพัฒนาคนที่มี คุณภาพตรงกับความต้องการของภาคธุรกิจอุตสาหกรรม โดยผนวกรวม กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เข้ากับสำนักงานการอุดมศึกษาที่กำกับดูแล มหาวิทยาลัยทั้งหมดของไทย ซึ่งการตั้งกระทรวงใหม่นี้ ได้ใช้โมเดลของ Chinese Academy of Science ของจีนซึ่งเป็นสถาบันที่รวบรวมเอาบรรดานักวิทยาศาสตร์ ชั้นยอดของจีนที่นอกจากทำหน้าที่ค้นคว้าวิจัยทางด้านวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาประเทศ แล้ว ยังทำหน้าที่เป็นคลังสมองหรือ Think-Tank ให้กับรัฐบาลจีนในการดำเนินการพัฒนา ประเทศมาเป็นแบบอย่าง ซึ่งคาดว่า การจัดตั้งกระทรวงใหม่จะแล้วเสร็จภายในเดือน กุมภาพันธ์ 2019 นี้

ประเทศจีนถือเป็นประเทศที่มีสถาบันการศึกษาชั้นแนวหน้าของโลกอยู่เป็น จำนวนมาก ในขณะที่ประเทศไทยได้มีการส่งเสริมให้มีการจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาที่มี ศักยภาพสูงจากต่างประเทศ โดยเฉพาะในพื้นที่ EEC ซึ่งมีสถาบันจากต่างประเทศหลาย แห่งแล้วที่มาตั้งในพื้นที่ EEC นอกจากนี้ ผมยังได้รับทราบว่าเมื่อเร็วๆ นี้ Hohai University จากนานจิง (Nanjing) ซึ่งเป็นมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงเรื่องการบริหารจัดการ น้ำ ก็ได้เข้ามาหารือถึงความเป็นไปได้ในการทำความร่วมมือและจัดตั้งสถาบันในไทย นี้คือ ตัวอย่างของโอกาสในความร่วมมือทางด้านการศึกษาที่จะเกิดขึ้น

นอกจากนี้ ยังมีโครงการสำคัญล่าสุดที่เป็นความร่วมมือระหว่างไทยกับจีนในการเสริมสร้างความร่วมมือในการพัฒนา Startup ในพื้นที่ EEC โดยจะมีการลงนาม MOU ระหว่างหน่วยงานของไทย คือ กระทรวงดิจิทัล กระทรวงอุตสาหกรรม สถาบันวิทยสิริเมธี หรือ VISTEC กับ Tsinghua University Science (TUS) Holding Company ซึ่งเป็นบริษัทที่จัดตั้งขึ้นโดยมหาวิทยาลัยชิงหัว ที่เป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำที่ประสบความสำเร็จในการสร้างผู้ประกอบการ Startup ในประเทศจีน โดยจะร่วมมือกันพัฒนา Platform ความร่วมมือระหว่างกัน คือ “EEC Startup Cyberport” เพื่อสนับสนุนธุรกิจ Startup และดิจิทัล รวมทั้งพัฒนาทรัพยากรมนุษย์รองรับธุรกิจดังกล่าวในพื้นที่ EEC ซึ่งจะเป็นพื้นฐานสำคัญในการพัฒนาอุตสาหกรรมเป้าหมายในยุค 4.0 ต่อไปด้วย

● สำหรับกลไกด้านที่ 4 คือการยกระดับความสะดวกในการทำธุรกิจ หรือ Ease of doing Business

โดยรัฐบาลไทยได้ยกระดับความสะดวกในการทำธุรกิจ หรือ Ease of doing Business ในหลายด้าน ทั้งการปฏิรูปกฎหมาย และการพัฒนาปัจจัยพื้นฐานที่เอื้ออำนวยต่อการประกอบการ ภายใต้การบริหารจัดการที่มีธรรมาภิบาล (Good Governance) อย่างเคร่งครัด ซึ่งในระยะเวลา 4 ปีที่ผ่านมา รัฐบาลได้ผ่านกฎหมายเกือบ 300 ฉบับ รวมทั้งจะมีการทบทวนกฎหมายเพิ่มเติมอีก 288 ฉบับ เพื่อยกระดับกฎระเบียบให้ได้ตามมาตรฐานสากล

ความก้าวหน้าที่สำคัญของ Ease of doing Business คือ การปฏิรูปกลไกความร่วมมือในรูปแบบ Public Private Partnership (PPP) ของการลงทุนที่สำคัญหลายโครงการ ซึ่งในอดีตโดยทั่วไปโครงการในรูปแบบ PPP จะใช้เวลาอย่างน้อย 40 เดือนในการดำเนินการ แต่จากการปฏิรูปข้างต้น ปัจจุบันโครงการลักษณะดังกล่าวสามารถลด

ระยะเวลาลงเหลือเพียง 20 เดือน ยิ่งกว่านั้น โครงการ PPP ซึ่งตั้งอยู่ในพื้นที่ EEC สามารถลดขั้นตอนและระยะเวลาเหลือเพียงแค่ 8 – 10 เดือนเท่านั้น

นอกจากนี้ ยังจะมีการปฏิรูปกลไกการกำกับดูแลและบริหารรัฐวิสาหกิจเพื่อยกระดับประสิทธิภาพการดำเนินงานของรัฐวิสาหกิจให้เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปในปัจจุบันและสอดคล้องกับมาตรการที่เป็นที่ยอมรับในระดับสากล โดยมีการกำหนดให้มีกระบวนการสรรหาบุคคลเป็นกรรมการรัฐวิสาหกิจ การเปิดเผยข้อมูล การประเมินผลการดำเนินงาน ที่ชัดเจน เป็นระบบ อันจะนำไปสู่การให้บริการสาธารณะที่มีคุณภาพให้แก่ประชาชน โดยจัดตั้งเป็นบริษัทวิสาหกิจแห่งชาติ ในลักษณะของ Super Holding เพื่อให้รัฐวิสาหกิจมีความพร้อมในการแข่งขันเชิงพาณิชย์และดำเนินการได้อย่างเต็มศักยภาพด้วย

ทั้งนี้ จากผลการดำเนินการดังกล่าว ช่วยยกระดับการจัดอันดับดัชนี Ease of Doing Business ของไทย จากอันดับที่ 46 ขึ้นสู่อันดับที่ 26 จาก 190 ประเทศ ในปี 2018

ท่านผู้มีเกียรติครับ

วันนี้ ผมเรียนว่า โอกาสใหม่ ๆ สำหรับความร่วมมือระหว่างภาคเอกชนไทยและจีน ด้วยการสนับสนุนจากภาครัฐของทั้งสองประเทศที่มียุทธศาสตร์ที่สามารถเกื้อกูลกัน กำลังเกิดขึ้นด้วยศักยภาพที่ไม่เคยมีมาก่อนในอดีต และวันนี้เราคงไม่ได้มาพูดถึงเฉพาะเรื่องมูลค่าการลงทุน แต่เราจะมุ่งเน้นการเป็นหุ้นส่วน (Partnership) ระยะยาว ที่ครอบคลุมหลากหลายมิติมากกว่าที่เคยมีมา ทั้งด้านการร่วมทุน การพัฒนาคน การขับเคลื่อนการวิจัยพัฒนาของภาคเอกชน และการขยายตลาดที่ไม่ใช่แต่ในประเทศไทย แต่เป็นการใช้ประโยชน์จากทำเลที่ตั้งของประเทศไทย เพื่อพัฒนาห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain) ผ่านทาง Belt and Road Initiative ไปยังกลุ่มประเทศ CLMV กลุ่มยุทธศาสตร์ความร่วมมือทางเศรษฐกิจ

อิรวดี-เจ้าพระยา-แม่โขง (ACMECS) ความตกลงหุ้นส่วนยุทธศาสตร์เศรษฐกิจในภูมิภาค (RCEP) และภูมิภาคต่างๆ ที่สำคัญทั่วโลก

สุดท้ายนี้ ผมขอให้ความมั่นใจต่อทุกท่านว่าการดำเนินการทั้งหมดนั้น มีทิศทางที่ชัดเจนภายใต้แผนพัฒนาประเทศ Thailand 4.0 มุ่งเน้นความก้าวหน้าที่เป็นรูปธรรม เพื่อสร้างประโยชน์ร่วมกันแบบ WIN-WIN กับทุกหุ้นส่วนแห่งการพัฒนา

ผมขอขอบคุณทุกท่านที่สละเวลามาร่วมงานในวันนี้ และผมหวังเป็นอย่างยิ่งว่าทุกท่านที่มาเยือนเราจากสาธารณรัฐประชาชนจีน จะได้รับประสบการณ์ที่อบอุ่นตลอดระยะเวลาที่ท่านอยู่ในประเทศไทย และได้รับประโยชน์อย่างยิ่งจากการมาเยือนประเทศไทยในครั้งนี้

ขอบคุณครับ

ยกร่างโดย สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม 22 สิงหาคม 2561

โดยกำหนด Roadmap ในการขับเคลื่อนอุตสาหกรรมเป้าหมายให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรมผ่านความร่วมมือในรูปแบบ Public Private Partnership (PPP) ที่สะดวก มีประสิทธิภาพสูงกว่าในอดีต

และด้วยเหตุนี้ เพื่อยกระดับอุตสาหกรรมสู่ห่วงโซ่การผลิตในระดับโลก (Global Value Chain) กระทรวงอุตสาหกรรมได้ร่วมมือกับพันธมิตรต่างประเทศ ทั้งในเอเชียและยุโรป

โดยสำหรับประเทศจีน กิจกรรมที่เกิดขึ้นตั้งแต่การลงนามความร่วมมือของหลายหน่วยงาน รวมทั้งการสัมมนาในวันนี้ เป็น Milestone ของความร่วมมือในมิติสำคัญ เช่น การส่งเสริมให้เกิดการแลกเปลี่ยนและถ่ายทอดเทคโนโลยี การร่วมสร้างสรรค์นวัตกรรม ซึ่งผมเชื่อว่าเราจะสามารถสร้างหุ้นส่วนแห่งการพัฒนาที่ยั่งยืนใหม่ๆ ต่อไปได้อีกมาก

และโครงสร้างพื้นฐาน ซึ่งแนวทางการพัฒนา EEC นี้ จะถูกนำไปขยายผลในพื้นที่อื่นๆ
ของประเทศด้วย

หลักในการเติมเต็มภาพรวมในการส่งเสริมการลงทุน ซึ่งจะเป็นการยกระดับอุตสาหกรรม
ของประเทศและทำให้เศรษฐกิจของไทยเติบโตได้ในระยะยาว เพื่อ
ทั้งนี้ ผมเรียนว่าเป็นที่น่ายินดียิ่งที่กฎหมายรองรับการพัฒนา EEC มีผลบังคับใช้แล้วเมื่อ
เดือนพฤษภาคมที่ผ่านมา ซึ่งสะท้อนถึงความตั้งใจของรัฐบาลไทยในการพัฒนาอีอีซีให้
นำพาประเทศไทยไปสู่ Thailand 4.0 ซึ่งกฎหมายดังกล่าวจะครอบคลุมการดำเนินการในทุก
ด้านที่สำคัญ กฎหมาย EEC เป็นหลักประกันและสร้างความเชื่อมั่นให้กับทุกภาคส่วนที่
เกี่ยวข้อง ทั้งผู้ประกอบการในประเทศและต่างประเทศ รวมถึงประชาชนในพื้นที่และทั่ว
ประเทศว่าอุตสาหกรรมเป้าหมายและโครงสร้างพื้นฐานที่จะสนับสนุนจะเดินหน้าอย่าง
ชัดเจนและต่อเนื่อง